

Inhoud

Alfons Aap	7
Bertus Bok	9
Carolina Cavia	11
Daan Dromedaris	13
Elsje Eekhoorn	15
Francina Fazant	17
Gerda Geit	19
Hannes Haas	21
Isadora Inktvis	23
Jochem Jachthond	25
Kim Kikker	27
Lieselore Leeuw	29
Maurits Miereneter	31
Nina Neushoorn	33
Oscar Otter	35
Pollie Paard	37
Quirijn Quasi	39
Rita Reuzenschildpad	41
Sam Slang	43
Tony Tijger	45
Unico Uil	47
Victor Vleermuis	49
Wijnand Walvis	51
Xerafijn Boxer	53
Ysbrand Ijsbeer	55
Zizi Zevenslaper	57

A

Alfons Aap

Alfons Aap draagt altijd een jas,
een lange jas met zakken,
waarin hij alles wegstopt
wat zijn apenhandjes pakken:
wat appels, een paar aardappels,
een half amandeltaartje,
een asbak vol met appelstroop,
een armband, een vals baardje,
vijf aardbeien, zes aalbessen,
een aardbol met een gaatje,
een album over Afrika
met achtentachtig plaatjes.
Van alles komt Alfons van pas,
al is het nog zo raar
en wordt die lange malle jas
wel allemachtig zwaar.
Als mama 'Handen wassen!' roept,
'aan tafel allemaal!',
staat Alfons in de achtertuin
als een lantaarnpaal.

Het aapje kan geen kant meer op.
Wat is het toch een apenkop.

B

Bertus Bok

Bertus Bok was best bijzonder
want hij was beslist nooit bang.
Niet voor brand of donkere bossen
of zijn bed of het behang.
Voor geen boef en geen bedrieger
en niet één bloeddorstig beest
is die beresterke Bertus
ooit aan 't bibberen geweest.
Op een dag, toen Bertus boven
breeduit in de badkuip lag
en zich met de borstel boende,
ging de bel. En Bertus dacht:
't Zal de buur zijn om een biertje
of om boter, bloem of brood,
en hij sloeg zijn blauwe badjas
om zijn bruine, bonte bloot.
Maar het bleek een biesen mandje
met een brief: 'Ik ben op reis.
Pas jij braaf op kleine Bartje?
Bye bye, tante Beatrijs.'

Daar beeft de bok zijn bokkenpoot:
voor baby's is hij als de dood.

C

Carolina Cavia

Juf Carolina Cavia
speelt beeldschoon op haar cello.
Ze doet dat chic, charmant, correct,
maar midden in 't concert... ho!
Dan schreeuwt ze boven alles uit:
'Hallo, ik wil croissantjes
en loempia's van de Chinees
en chocoladekransjes!'
Zo ging het constant, keer op keer,
men sprak er schande van.
Toen liep de juf van puur chagrijn
weg met een commandant.
Daarna ging ze met een chauffeur.
En met de chef van een hotel.
En met een schurk van een cipier
(ze speelde cello in een cel).
Maar toen kwam Charles Contrabas,
baas van een circustent.
Juf speelde hoog en laag een C
en Charles zag haar talent.

Een clown die eet bij de muziek,
krijgt juist applaus van het publiek.

D

Daan Dromedaris

Domme Daantje Dromedaris
was aan 't eind van zijn geduld.
Hij dacht elke dag aan één ding
en dat was: een tweede bult.
Hij ging naar de dierendokter.
En die droogpruim zei: 'Nee Daan,
deze bult doormidden delen
is te dwaas, dat zal niet gaan.
Zet er maar een doos naast, Daantje,
en je hebt je dubbeldekker.'
Toen de domoor dat gedaan had,
vond het dorp hem nóg veel gekker.
Droevig doolde hij het land door.
Arme drommel, hij verdwaalde
en schrok van zijn eigen schaduw
toen die hem pardoes inhaalde...
't Was een Dame Dromedaris
met een schitterende bult.
Echt een droom, maar een die waar is.
Zo werd Daan zijn wens vervuld.

Daan Dromedaris is dolblij:
hij trouwt, dus krijgt een bult erbij.

E

Elsje Eekhoorn

Elsje Eekhoorn wil steeds spelen,
verder geeft ze nergens om.
Lekker rennen door de dennen,
zweven naar een eikenboom.
Eikels naar beneden werpen
op de pet van een meneer.
En een naar zijn echtgenote,
in haar nek – Au! dat deed zeer.
Els is sneller dan een ekster
en springt weg als elastiek.
Lente, zomer, herfst en... o wee,
in december werd ze ziek.
Ziek van honger en ellende,
verloor Els haar evenwicht,
gleed een eindje door de sneeuw en
kwam toen in een hol terecht.
'Lieve hemel,' zei Ernst Egel.
't Is die eigenwijze meid.
Elsje, engel, speelse bengel,
meisje, je bent net op tijd.'

De een geeuwt en de ander gaapt.
Zo gaat dat als je winterslaapt.

F

Francina Fazant

De freule Francina Fazant,
die vond zichzelf zo prachtig,
zo fleurig, zo fantastisch,
zo fier, zo fabelachtig.
Ze zei: 'Mijn veren zijn fluweel.
Ik ben een allerfijnste vrouw.
Ik ben een fonkelende fee.
Ik ben veel fraaier dan een pauw.
Kijk eens naar mijn flatteus figuur,
mijn formidabel frontje.'
'Fout,' flapte een familielid,
'jij hebt een kippenkontje!'
Nu durfden ook de anderen:
'Je bluft, je snoeft, nuffige krent.
Jij fletse flodder, fratsmadam,
foeilelijk, dát is wat je bent!'
En Flip Flamingo schoot een foto
en zei: 'Hij lijkt perfect, juffrouw.'
Francina keek, Francina fronste...
Het is een feit: toen viel ze flauw.

Met fantasie kun je wel liegen,
maar een portret kan niet bedriegen.

G

Gerda Geit

Gerda Geit was nogal gulzig.
Als ze goed gegeten had,
duurde het nog geen kwartiertje
of ze gaffelde weer wat.
Gretig graasde ze het gras dat
hoog tussen de tegels stond,
of ze griste groenterestjes
van de modderige grond.
Gister boog haar geitensik zich
naar een sappig groot gazon,
waar gedekt was voor een picknick...
Wat die gauwdief graaien kon:
gemberbroodjes en garnalen,
goudappeltjes en gebak,
een sigaar en negen vijgen...
Ze begon op haar gemak
aan een rugzakje te knagen.
En dat gaf me een gevolg,
want de gek had de agenda
die erin zat ook verzwolgen.

In plaats van keutels op het straatje,
poept Geit nu letters uit haar gaatje.

H

Hannes Haas

Hannes Haas hield veel van hollen,
maar hij had een hinkepoot.

't Was de heks die hiervan hoorde

en de haas haar hulp aanbood:

'Haal hagelwitte henneneitjes

en een druppel hamsterbloed.

Ga naar de hei, tap van de bijtjes

hun honing in een hoge hoed.

Breng me 'n halsveer van de havik,

twee haren van de hermelijn.

Tot slot nog honderd hazelnoten.

Dan, Haas, zul jij de snelste zijn.'

Toen Hannes alles had verzameld,

lachte de heks hem uit en zei:

'Hangoor, met al dit heerlijk ga jij

hup! in mijn hete heksenbrij!'

Het haasje huilde hulpeloos.

De hazelnoten vielen.

De honing gleed het huisje door,

recht naar de heks haar hielen...

De heks gleed uit en brak haar been.

En Hannes hinkte haastig heen.

I

Isadora Inktvis

Isadora Inktvis glibbert
in haar eentje door het slik.
Ze is niet bepaald een lieverd
en beslist geen slimmerik.
Als kind was ze al een kribbig,
snibbig, pissig, misselijk ding
dat graag stiekem en geniepig
in de baai uit pesten ging.
Ze slingerde zich om benen
en kneep kinderneusjes dicht,
trok bikini's af van billen,
spritste inkt in je gezicht.
'In mijn volgend leven,' zegt ze
(en ze gniffelt van plezier),
'word ik 'n iel maar indrukwekkend,
intelligent en ín-slecht dier.
Dan verwissel ik mijn armen
voor de poten van een gifspin...
en dan spuit ik lekker iedereen
met gif in plaats van inkt in!'

De vissers die dit visje vingen,
aten haar, bij hun frites, in ringen.